

EVALUERING AF ANAANAT

2017

Evalueringsrapport

Anaanat

En godt start – et udviklingsprojekt for sårbare grønlandske mødre i Danmark 2014-2016

Foreningen
Grønlandske
Børn

Indhold

Indledning.....	2
Om evalueringen	3
Evalueringens formål.....	3
Metodisk tilgang.....	3
Projektets baggrund, Formål, Målgruppe og Metode	5
Baggrund	5
Formål	6
Projektets mål på brugerniveau	6
Projektets målgruppe.....	7
Projektets metode og aktiviteter	7
Projektets resultater for mødrene	10
De deltagende mødre – antal og profil	10
Resultater - set i forhold til de opstillede mål	10
Dialogstjernen	11
At mødrene får styrket deres forælderrolle.....	13
At mødrene oplever, at de får den støtte, de har brug for	13
At mødrene danner netværk med hinanden	14
At være i mødregruppe med ligesindede.....	15
At mødrene oplever, de agerer hensigtsmæssigt økonomisk	16
At mødrene vælger, at barnet skal i institution/dagpleje.....	16
At mødrene har en plan for deres arbejdsliv og/eller uddannelse efter endt barsel	17
At mødrene får kendskab til aktiviteter for børn i lokalmiljøet – og efterfølgende opsøger disse på egen hånd.....	17
En model for et samarbejdsprojekt.....	18
Brobygning til kommunen	19
Sundhedsplejen	20
Samarbejde med andre aktører	20
Konklusion	21
Udsatte grønlandske kvinder har brug for et særligt tilbud.....	21
Mødregruppen for grønlandske kvinder gør en væsentlig forskel	21
Anaat er ikke bare en gevinst for mødrene – også for kommunen	21

ANAANAT

”Aanaanat betyder mødre på grønlandsk”

INDLEDNING

Foreningen Grønlandske Børn har siden 2014 gennemført projekt Aanaanat for sårbare grønlandske mødre og familier i Aalborg, Aarhus, Esbjerg og København. Indsatsen består af to dele: første år tages der afsæt i en mødregruppe for mødre til 0-1 årige børn, her er fokus at give de nybagte mødre en god start på forældreskabet. Efter første år tilbydes mødrene at deltage i en familiegruppe, hvor fædre og ældre søskende også kan deltage, og hvor det primære fokus er at fastholde og styrke netværket mellem familierne.

Formålet med Aanaanat er at styrke mødrene og familiernes ressourcer for hermed at understøtte børnenes trivsel og alderssvarende udvikling. Der er særligt fokus på:

- Råd og vejledning
- Individuel støtte
- Netværk
- Brobygning

Gennem en tidlig indsats er målet at sikre børnenes trivsel og en god start på livet. Dette sker ved at styrke mødrenes forælderrolle og at de gennem mødet med ligesindede får brudt deres sociale isolation og ensomhed og får et meningsfuldt netværk. Gennem deltagelse i projektet får mødrene skabt sig en mere stabil og holdbar livssituation, som er med til at sikre børnenes omsorg og trivsel, og som også har en afsmittende effekt på moderens liv som helhed.

Det har endvidere været projektets mål at generere viden om sårbare grønlandske mødres livssituation i Danmark, deres udfordringer og behov – og ikke mindst hvordan disse kan imødekommes. Denne viden er formidlet videre til kommunale aktører, herunder sundhedsplejen, i de pågældende kommuner, så disse i højere grad er klædt på til at komme målgruppen i møde.

Projektet er gennemført med støtte fra Det Obelske Familiefond i perioden 2014-2016. Projektet er efterfølgende videreført via anden finansiering. I indeværende evalueringsrapport evalueres projektets første år 2014-2016.

OM EVALUERINGEN

Evalueringens formål

Evalueringens overordnede formål er at dokumentere og synliggøre resultater og erfaringer fra projekt Anaanat. Herudover har et væsentligt formål med evalueringen været, at vi i Foreningen Grønlandske Børn kan drage egen læring af projektet og dele projektets erfaringer med andre aktører på området. Evalueringen har taget udgangspunkt i projektets opstillede mål.

Evalueringen redegør for projektets baggrund, metoder og samarbejde og kigger på deltagernes udbytte af at indgå i mødregruppen Anaanat. Evalueringsrapporten præsenterer resultater og vurderinger af væsentlige forhold omkring projektet, både hvad angår mødrenes udbytte, og hvad angår bæredygtigheden og meningsfuldheden med indsatsen som sådan.

Metodisk tilgang

For at opnå størst mulig viden bygger evalueringen både på kvalitative og kvantitative metoder. Fordelen ved at kombinere de to metodiske tilgange er, at det på denne måde har været muligt både at komme i dybden og i bredden og således få flest mulige nuancer med i vurderingen af Anaanat.

Med henblik på at kunne tegne et overordnet billede af projektets virkninger og effekter, blev der ved projektstart udviklet et registreringssystem (dialogstjernen), hvor projektmedarbejdere har vurderet mødrene på 8 forskellige parametre på skala fra 1 til 5, hvor 1 er det dårligste. Denne vurdering er foretaget ved mødrenes opstart i fase 1, mødregruppen, samt når de har været med i mødregruppen i mindst 8 måneder. Målingen er foretaget i to omgange med de mødre, der startede i projektet i 2015 og de mødre der startede i 2016. Der er således foretaget to ens målinger.

Ved indskrivning i projektet har projektmedarbejderne sammen med mødrene udfyldt et stamkort (baseline) omhandlende mødrenes baggrund, opvækst, mv. Desuden har de mødre, som var tilknyttet en mødregruppe i en af byerne (ikke familiegruppe) ved afslutningen af projektperioden udfyldt et spørgeskema, hvor de vurderer deres eget udbytte af deltagelsen i Anaanat.

I praksis har det ikke været muligt at gennemføre en komplet vurdering af samtlige deltagere, hvilket skyldes forskellige forhold. Eksempelvis er nogle af kvinder kommet ind i projektet undervejs, og derfor været med i for kort tid til at en måling ville være retvisende, og nogle af kvinderne er stoppet i utide, fx fordi de er flyttet til Grønland eller andre steder i Danmark, og derfor er der ikke foretaget en slutmåling.

I projektperioden er der registreret 69 deltagende kvinder. Af disse har ca. 55 kvinder været aktivt deltagende i 1 år eller mere. Af de 55 deltagende kvinder foreligger der 33 komplette registreringer af datagrundlaget til dialogstjernen¹, hvilket vil sige, at der forlægger en fuld vurdering ved både opstart og efter mindst 8 måneder. Dette skyldes, at projektmedarbejderne har vurderet mødrene 2 gange om året – men grundet løbende opstart i mødregrupperne, er der 22 som har mindre end 8

¹ Evalueringsredskab anvendt til at vurdere mødrenes udvikling i projektet

måneder imellem deres to målinger. Dette giver nogle naturlige begrænsninger i behandlingen af data, da datagrundlaget eksempelvis ikke er stort nok til at lave statistiske analyser, signifikansberegninger mm. Alle mødrene har dog et fuldt udfyldt indskrivnings stamkort. Og vi kender derfor alle mødrenes situation ved opstart i projektet.

Den kvalitative del af evalueringen har overordnet set bestået af enkelt- og gruppeinterviews samt besøg i mødregrupperne i forbindelse med gennemførelse af interviews. Der er foretaget interview med deltagende mødre i hver by undervejs i projektet – i Aalborg i maj 2015, i Aarhus i oktober 2015 og i Esbjerg i marts 2016 i alt 10 kvinder. I forbindelse med produktion af filmen om projektet i foråret 2016 er yderligere 4 kvinder samt en række samarbejdspartnere blevet interviewet. Hvad angår interviews, er informanterne blevet nøje udvalgt med henblik på at kunne bidrage med forskellige perspektiver på Anaanat. De interviewede personer er således projektmedarbejderne i de fire byer, en sundhedsplejerske, en jordemoder, en sprogvejleder samt de 14 ovennævnte grønlandske kvinder.

På baggrund af de forskellige interview og besøg i mødregrupperne er der produceret en film, som bruges til at formidle viden om Anaanat. Filmen kan ses på www.fgb.dk.

PROJEKTETS BAGGRUND, FORMÅL, MÅLGRUPPE OG METODE

Baggrund

Projekt Anaanat blev i gangsat i 2014 for at støtte sårbare grønlandske mødre i Danmark. Gennem andre indsatser for grønlandske børn og familier havde vi erfaret, at mange grønlandske nybagte mødre lever alene eller i ustabile parforhold, har sporadisk familiekontakt og ingen eller ganske få venskaber. De er ofte ikke tilknyttet arbejdsmarkedet og har et lavt uddannelsesniveau. Ifølge Socialstyrelsen² er sårbare mødre ofte karakteriseret ved lav tilknytning til arbejdsmarkedet, de har ofte lavt uddannelsesniveau, og de har et svagt socialt netværk. Flere børn af unge sårbare mødre, sammenlignet med børn af andre mødre, anbringes uden for hjemmet, modtager senere forbyggende foranstaltninger eller afsøner domme for kriminalitet.

Vores erfaringer med grønlandske mødre i Danmark viste, at mødrene ofte er stille og indadvendte og trækker sig fra de institutionelle sammenhænge og muligheder, de får tilbud om at indgå i. Mødrene tilbydes fx deltagelse i en almindelige og kommunalt etableret mødregruppe, men erfaringen er, at de oftest takker nej. Ifølge egne udsagn³ fordi de føler sig anderledes end de danske mødre, og ikke føler sig tilpas i deres selskab. Mødrene får dermed ikke de muligheder for støtte, som både de selv og børnene har brug for. Desuden er der ingen, som bare kommer forbi, hvilket de er vant til i Grønland. Det betyder, at mødrene, og dermed også i stor udstrækning børnene, lever et parallelt liv med resten af samfundet. Mødregruppeprojektet Anaanat blev derfor igangsat for at undersøge om det ville være en metode til at give mødrene mulighed for at få den nødvendige støtte og opbakning i børnenes første leveår.

Projekt Anaanat er gennemført i 4 byer: Aalborg, Aarhus, Esbjerg og København. Projektet blev etableret i Odense i en kort periode, men stoppede igen, da det viste sig, at der var relativt få mødre i målgruppen på daværende tidspunkt. Byerne startede forskudt:

Esbjerg og Aalborg:	1. januar 2014
Aarhus og København:	1. januar 2015
Odense:	1. marts 2015 (stoppede igen december 2015)

Der er ansat en pædagogisk medarbejder i hver by på deltid. Der blev i Aalborg ansat en ekstra medarbejder i slutningen af 2015 til at tage sig af familiegruppen, fase 2, da der her var en meget større deltagelse end forventet. Derudover er der tilknyttet en række frivillige, som deltager i aktiviteter med mødre og familier. Oprindeligt var hensigten, at familiegrupperne udelukkende skulle bemandes af frivillige. Dette har vist sig ikke at være virksomt i praksis, da familierne har brug for stor regelmæssighed, forudsigelighed og tilknytning for at deltage stabilt. Projektledelsen er varetaget fra Foreningen Grønlandske Børns sekretariat i København. Derudover er der tilknyttet en børnefaglig konsulent fra Foreningen Grønlandske Børn.

² <https://socialstyrelsen.dk/projekter-og-initiativer/born/unge-modre>

³ Samtlige af de interviewede mødre udtrykker dette.

Formål

Projektets overordnede formål har været og er fortsat at styrke mødrene og familiernes ressourcer for hermed at understøtte børnenes trivsel og alderssvarende udvikling. Fokus har været på at styrke mødrenes forælderrolle og gennem mødet med ligesindede at bryde deres sociale isolation og ensomhed og sikre dem et netværk. Det sekundære formål for projektet har været, at mødrene gennem deltagelsen har skabt sig en stabil og holdbar livssituation, som først og fremmest har været med til at sikre børnenes omsorg og trivsel, men som også har skabt en afsmittende effekt på moderens liv som helhed.

Det har endvidere været projektets mål at generere viden om sårbare grønlandske mødres livssituation i Danmark, deres udfordringer og behov – og ikke mindst hvordan disse kan imødekommes. Målet har endvidere været at videreformidle denne viden til relevante kommunale aktører, herunder Sundhedsplejen, i de pågældende kommuner, således at disse i højere grad bliver klædt på til at komme grønlandske mødre i møde.

Projektets mål på brugerniveau

Formål fase 1, mødregruppe (0-1 årige børn): At mødrene får støtte og rådgivning inden fødslen samt umiddelbart efter fødslen og i løbet af barnets første leveår, så mor og barn danner en sund relation, og mor får den rette støtte og rådgivning.

Mål fase 1:

- at mødrene får styrket deres forælderrolle og viden om børns trivsel og udvikling
- at mødrene agerer i respekt for barnet og dets behov
- at mødrene oplever, at de mestrer det nye forældreskab
- at mødrene oplever, at de får den støtte, de har brug for
- at mødrene vælger, at barnet skal i institution/dagpleje
- at mødrene danner netværk med hinanden
- at mødrene oplever, de agerer hensigtsmæssigt økonomisk
- at mødrene har en plan for deres arbejdsliv og/eller uddannelse efter endt barsel

Formål fase 2, familiegruppe (1-2 årige børn): At mødrenes positive udvikling fastholdes, samt at de lærer at foretage sig for børnene velegnede aktiviteter, herunder at de får blive præsenteret for og får lyst til at bruge byen og de muligheder, der findes i lokalmiljøet.

Mål fase 2

- at mødrene får styrket deres forælderrolle og viden om børns trivsel og udvikling
- at mødrene agerer i respekt for barnet og dets behov
- at mødrene får kendskab til aktiviteter for børn i lokalmiljøet – og efterfølgende opsøger disse på egen hånd
- at mødrene oplever, at de mestrer forældreskabet
- at mødrene oplever, at de får den støtte, de har brug for
- at barnets tilknytning til institution/dagpleje er regelmæssig
- at mødrene danner netværk med hinanden
- at mødrene oplever, de agerer hensigtsmæssigt økonomisk

Projektets målgruppe

Målgruppen for projektet er sårbare grønlandske mødre bosiddende i København, Århus, Aalborg og Esbjerg. I første fase, mødregruppen, er børnene i alderen 0-1 år og herefter sluses mødre og børn videre over i projektets fase 2, familiegruppen, hvor også fædre kan deltage. Har mødrene ældre børn, er de også velkomne i familiegruppen.

De mødre, som deltager i mødregrupperne, er grønlandske kvinder, som for hovedpartens vedkommende er kommet til Danmark inden for de seneste 2-3 år. De har et stort ønske om at give deres børn den bedst mulige opvækst. Mødrene har brug for støtte til at håndtere en social sårbarhed, der typisk kommer til udtryk ved et eller flere af følgende udfordringer: De har ingen eller begrænset uddannelsesbaggrund og mangler netværk. De lever alene eller i ustabile parforhold. De har sporadisk familiekontakt og ingen eller ganske få venskaber. De er ikke trygge ved myndigheder og har svært ved at orientere sig i det kommunale system og øvrige tilbud i lokalområdet.

Projektets metode og aktiviteter

Indsatsen i projektet er delt ind i to faser:

Fase 1, mødregruppe: er for nybagte mødre med børn mellem 0 og 1 år. Her er indsatsen intensiv med en fast ugentlig aktivitetsdag, hjemmebesøg, støtte ifm. møder i kommunen mv.

Fase 2, familiegruppe: er for mødre/familier med børn imellem 1 og 6 år. Her er mødrene og børnene i gang med en ny hverdag med daginstitution og (i et eller andet omfang) beskæftigelse, aktivering eller uddannelse. Aktiviteterne ligger derfor om aftenen, i weekenderne og 2-3 gange om måneden. Der gives fortsat individuel støtte til de mødre, der har behov for det, fx i forbindelse med møder i kommunen.

I indsatsen er der særlig fokus på

- Råd og vejledning
- Individuel støtte

- Netværk
- Brobygning

Pædagogisk tilgang

Projektet bekender sig ikke til én bestemt pædagogisk metode eller tilgang, men der er arbejdet ud fra et fælles værdigrundlag, som indbefatter:

- Anerkendelse
- Tillid og troværdighed
- Fokus på ressourcer og løsninger

Tilgangen er, at vi tror på, at forældre vil deres børn det bedste, og vi har fokus på de ressourcer, som forældrene allerede besidder og det, der i forvejen fungerer. Ved at fremhæve den enkeltes ressourcer øges forældrenes selvtillid og dermed styrkes deres tro på den mulige positive udvikling. Gennem observationer af mødrene og italesættelse af det der lykkes, søger vi at fremhæve mødrene forældreevner og det, der virker.

Når mødrene agerer med deres børn, tager de imidlertid udgangspunkt i den opvækst, de selv har haft, hvilket kan være problematisk, da deres erfaring og viden om opdragelse bygger ofte på mistillid og manglende forståelse for at opfylde et barns behov. Vi ønsker derfor også at vise mødrene andre sider af forældrerollen. Det afgørende er, at der gennem samspillet med barnet og forælderen etableres positive relationer, der udgør fundamentet for forandringer af u hensigtsmæssige måder at gribe forældreskabet an.

Fra den anerkendende platform bliver der adgang til sammen med mødrene at beskæftige sig med håb og drømme for familielivet og forældreskabet, parforhold, venskaber, arbejds- og fritidslivet, etc., og hvordan disse kan blive til virkelighed. Gennem aktiviteterne observeres mødrene og guides til at agere hensigtsmæssigt i forhold til deres børn, således deres forældrerolle bliver styrket. En af projektets pædagogiske medarbejdere udtrykker det således:

”Når vi nu mødes i mødregruppen, så prøver vi på at lave nogle rammer, som er rigtig rare og trygge at være i, og som giver mødrene lyst til at deltage og lukke lidt op og fortælle lidt om, hvordan de egentlig går og har det, og hvilke udfordringer de står overfor, og hvilke bekymringer de har. Men også hvilke ønsker, drømme og håb om fremtiden de har. Sådan at der er rigtig god grobund for en god samtale” – medarbejder Aalborg.

Gruppeforløb og hjemmebesøg

I Anaanat er der vekslet mellem gruppebaserede aktiviteter, mødregrupper og familiegrupper, og individuelle aktiviteter. Det er vores erfaring, at de to typer aktiviteter hver for sig giver adgang til at arbejde med mødrene problemstillinger på forskellig vis.

Gruppeforløb: I mødregrupperne og familiegrupperne har mødrene fået mulighed for at møde ligesindede og få talt med andre om det, der fylder i livet. Står man alene med de problemer og udfordringer, der er i hverdagen, kan følelsen af magtesløshed og uoverskuelighed ramme en, men

kan man dele det med andre, kan det være med til at bryde en uhensigtsmæssig udvikling. Selvfølelsen kan styrkes i mødet med andre, og følelsen af ensomhed brydes. Ofte er mødrenes netværk så spinkelt, at de ikke har andre at henvende sig til. Mødrene er blevet støttet i at bruge hinanden i andre sammenhænge, så netværket ikke ophører, når de forlader mødregruppen. I et gruppeforløb får man mulighed for at spejle sig i de andre mødre og samtidig se, hvordan medarbejderen og de frivillige har kontakt til det lille barn. Gruppen er med til at støtte op om den udvikling, kvinder gennemlever, når man bliver mor.

Hjemmebesøg: Hjemmebesøgene er et fast element i i fase 1, mødregruppen, men også et tilbud i familiegruppen, i det omfang der er behov for det. Hjemmebesøgene giver medarbejderne en unik mulighed for at støtte den enkelte mor med hendes specifikke problemstillinger. I hjemmet får projektmedarbejderen mulighed for at komme tættere på den enkelte mor og familiens daglige liv og dermed understøtte relationen, som er det bærende element i projektet. I hjemmet er der mulighed for en tættere dialog om emner, mødrene ikke ønsker at dele med de andre i gruppen, samt mulighed for praktisk hjælp i hjemmet. Når vores medarbejder har erfaret, at mødre eller børn har haft behov for hjælp fra andre instanser, har de fået støtte til at søge hjælp og er blevet tilbudt, at projektmedarbejderen kunne deltage som bisidder, fx til møder hos kommunen.

PROJEKTETS RESULTATER FOR MØDRENE

De deltagende mødre – antal og profil

69 grønlandske mødre og deres børn har deltaget i Anaanat i projektperioden. Af disse har 55 været aktivt deltagende i 1 år eller mere. Ved projektstart var forventningen, at der ville være basis for deltagelse af ca. 12 mødre i hver af de 4 byer og altså knap 50 mødre i alt. Det har således vist sig, at behovet for støtte til sårbare grønlandske mødre og grønlandske familier med småbørn har været større end først antaget. Samtidig har der været en stor stabilitet i fremmødet, hvilket ofte er en af de store udfordringer i arbejdet med socialt udsatte mennesker. Dette er i sig selv et tegn på, at indsatsen giver mening for deltagerne. De deltagende mødre udtrykker i interview og til medarbejderne, at de har haft og fortsat har stor gavn af at deltage i Anaanat.

Mødrene, som er eller har været tilknyttet Anaanat er i alderen 19-45 år, med en overvægt af mødre i starten og midten af tyverne. Ca. 10 % af mødrene havde boet i Danmark i mindre end et år, da de blev tilknyttet Anaanat. Sammenlagt har over halvdelen boet i Danmark i mindre end 3 år, da de startede i Anaanat. Det er kun ca. 15 % af mødrene, der har boet i Danmark i mere end 8 år. Lidt under halvdelen af mødrene bor alene, resten bor sammen med faren til et eller flere af deres børn. Derudover har enkelte af de deltagende mødre boet hos egen forældre eller på en institution. Antallet af børn i familierne er fra 1-5 børn.

Mødrenes sproglige kompetencer varierer i de forskellige byer. I Esbjerg og Aalborg har ca. halvdelen af gruppen svært ved at udtrykke sig på dansk, den anden halvdel taler enten dansk på hverdagsniveau eller som modersmål. I Århus og København er der kun et par stykker, som har svært ved at udtrykke sig på dansk, de øvrige taler dansk på hverdagsniveau eller har dansk som modersmål.

Størstedelen af mødrene havde ved opstart i mødregruppen følt sig depressive, og haft svært ved at klare de daglige problemer. Desuden havde flere oplevet angst, træthedsfølelse, søvnproblemer eller psykisk ustabilitet samt ikke følt tilstrækkelig overskud til barnet. Hovedparten af mødrene er vokset op i dysfunktionelle hjem og har været udsat for omsorgssvigt. De fleste af mødrene har haft brug af alkohol og rusmidler tæt inde på livet. Omkring halvdelen af mødrene oplyser, at de før - og enkelte under - graviditeten har haft problemer med alkohol, og to af mødrene har været misbruger af hårdere stoffer. Desuden har over halvdelen af mødrene været udsat for vold og trusler enten under graviditeten eller på et tidligere tidspunkt.

Resultater - set i forhold til de opstillede mål

Ved projektets start blev der opstillet en række forandringsmål for de deltagende mødre, som vi ville måle på for at undersøge, om projektet har været en succes i den forstand, at det har skabt positiv forandring i de deltagende mødres livssituationer og deres evne til at håndtere morrollen.

Målene for mødrene var:

- at mødrene får styrket deres forælderrolle og viden om børns trivsel og udvikling, herunder:
 - at mødrene agerer i respekt for barnet og dets behov

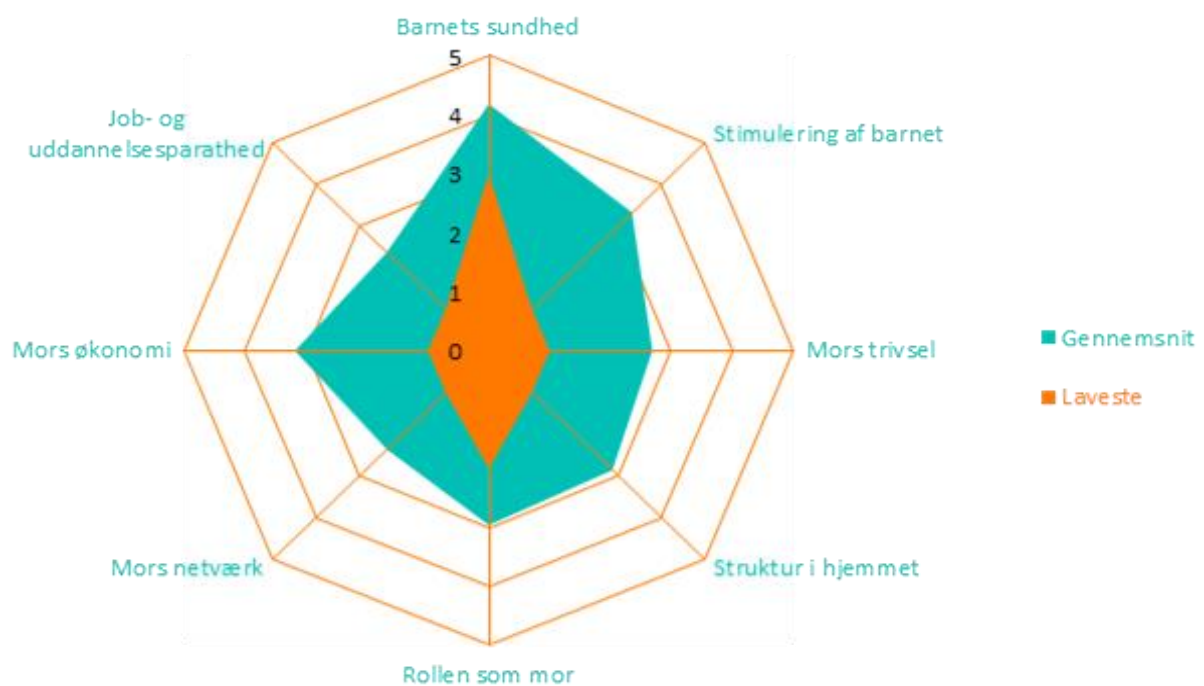
- at mødrene oplever, at de mestrer det nye forældreskab
- at mødrene oplever, at de får den støtte, de har brug for
- at mødrene vælger, at barnet skal i institution/dagleje
- at mødrene danner netværk med hinanden
- at mødrene oplever, de agerer hensigtsmæssigt økonomisk

Derudover var målet for mødregruppe, fase 1: at mødrene har en plan for deres arbejdsliv og/eller uddannelse efter endt barsel arbejdsliv. Og målet for familiegruppe, fase 2: at mødrene får kendskab og brug af aktiviteter i lokalmiljøet.

Målene fra de 2 faser, henholdsvis mødregruppe og familiegruppe er i denne undersøgelse sammenkædet, da forskellen på de to faser i praksis ikke har været så tydelig, som det var tiltænkt ved opstart. Dette skyldes blandt andet, at der i nogle af byerne ikke har været nok mødre/familier til at oprette både en mødregruppe og en familiegruppe og overgangen til familiegruppen har været meget flydende. De mål der overlapper fra mødregruppe til familiegruppe er derfor besvaret samlet.

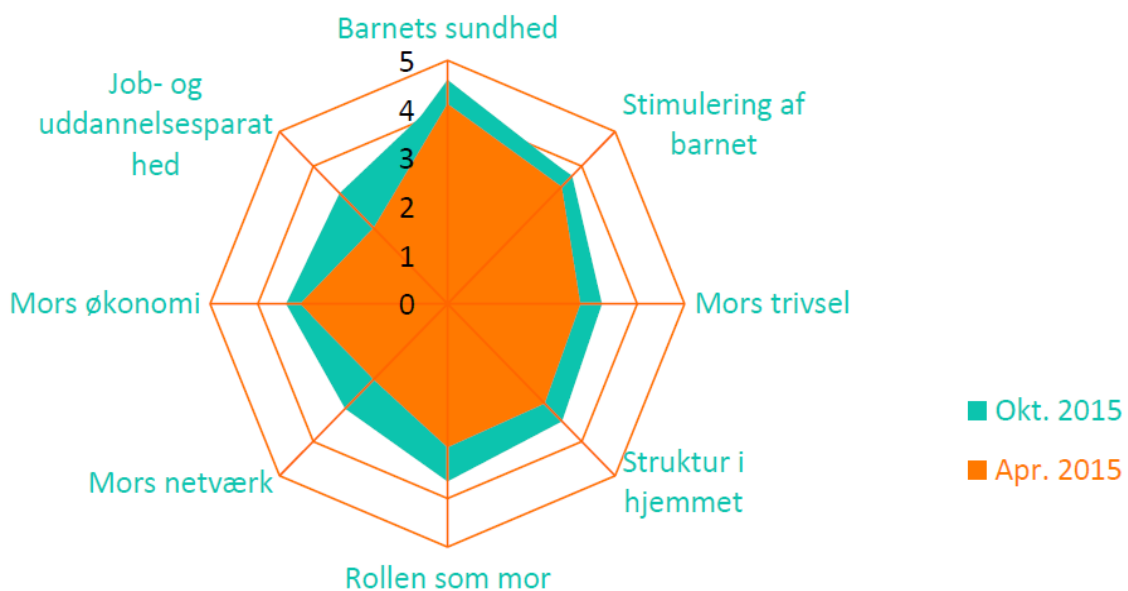
Dialogstjernen

For at kunne følge mødrenes udvikling har projektmedarbejderne anvendt en dialogstjerne, hvor mødrene er scoret på en række parametre med 8 måneders mellemrum. Parametrene er: Barnets sundhed, stimulering af barnet, mors trivsel, struktur i hjemmet, rollen som mor, mors netværk, mors økonomi samt job- og uddannelsesparathed. Samlet skal målinger give et billede af i hvilket omfang og på hvilke områder mødrene har flyttet sig ift projektets mål. Der er lavet start- og slutmålinger for i alt 33 af de deltagende mødre i projektet. Resultaterne fra dialogstjernen er illustreret herunder og vil blive udfoldet under de enkelte mål.

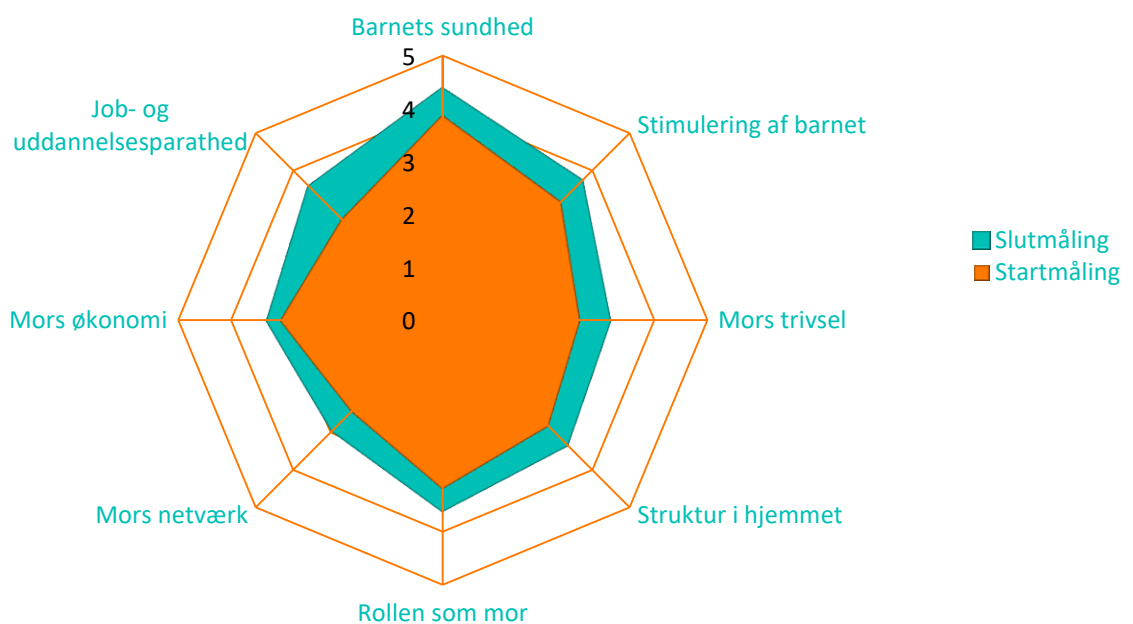
Figur 1: Forskel på laveste score og gennemsnit ved startmåling i april 2015

Figur 1 viser resultatet af startmålingen i april 2015. Målingen omfatter de mødre, som er startet i mødregruppen i løbet af vinter/forår 2015. Målingen viser forskellen på laveste og gennemsnitlige score, dvs. forskellen på, hvilke ressourcer den enkelte mor har i sin egen livssituation og i relation til barnet.

Figur 2: gennemsnit af start- og slutmålinger i 2015

Figur 2 viser hvordan de samme mødre, som vist i målingen figur 1 havde flyttet sig i forhold til målingens forskellige parametre, da målingen blev gentaget 8 måneder senere.

Figur 2: gennemsnit af start- og slutmålinger

Figur 3 viser gennemsnittet af alle mødrenes dialogstjerner ved start måling og slutmåling efter 8 måneder i mødregruppen. Målingen viser, at samlet set har mødrene flyttet sig positivt på alle parametre. Der er lavet en dialogstjerne for hver enkelt mor. Hovedparten af målingerne viser, at mødrene har flyttet sig ift. deres udgangspunkt på flere parametre i løbet af de 8 måneder, der har været imellem målingerne, oftest et enkelt trin. Der er dog også nogen af mødrene, som bliver scoret lavere på nogle af parametrene i anden måling. I nedenstående er der taget udgangspunkt i det samlede gennemsnit.

Nedenfor gennemgås resultaterne for de enkelte mål hver for sig. Data fra både den kvalitative og kvantitative undersøgelse er inddraget i evalueringen.

At mødrene får styrket deres forældrerolle

Ved opstart i Anaanat vurderes mødrene samlet til 3,2 i rollen som mor og efter 8 måneder er dette parameter steget til 3,6. Ligeledes vurderes mødrene i gennemsnit til 3,8 i forhold til barnets sundhed og 3,1 i forhold til stimulering af barnet. Efter 8 måneder i Anaanat er gennemsnittet steget på begge parametre. Barnets sundhed vurderes i gennemsnit til 4,4 og stimulering af barnet er gået frem til 3,7. En af mødrene fortæller:

"[...] jeg har ikke nogen andre at spørge, og jeg kommer med masser af spørgsmål og gerne vil høre, hvordan man børster sit barns tænder, og hvordan de skal vedligeholdes. G så spørger jeg sundhedsplejersken om mad, hvordan det skal laves, hvor tit og alt det der. F.eks. hvis man får en rød numse, hvad gør man så, og alt det der." - Grønlandsk mor.

Det er projektmedarbejdernes oplevelse, at de fleste af mødrene er styrket i deres mor-rolle. 50 % af mødrene nævner i det afsluttende spørgeskema, at de oplever, at de er blevet en bedre mor. Og godt 60 % fortæller, at de har lært mere om barnets udvikling. En anden af mødrene fortæller:

"Vi får jo også sundhedsplejerske, og der var noget massage, eller hvad det nu hedder, noget sansehøj - hvordan er det nu man leger med børnene, så de får mere sanseoplevelse. Så har vi også haft en talepædagog, tror jeg det var. Man får sådan nogle professionelle råd, så man får nogle gode ideer. Og så man også bliver klogere, altså sådan lidt mere professionelt. Det har været godt." - Grønlandsk mor

Om mødrene får styrket deres forældrerolle skal også ses i sammenhæng med afsnittene nedenfor, som beskriver, hvordan mødregruppen påvirker mødrenes generelle trivsel – både ved at de får støtte til at løse nogle af hverdagens problemer af en fagperson, og at de indgår i netværk og venskaber med hinanden.

At mødrene oplever, at de får den støtte, de har brug for

Ved opstart i projektet scorede mødrene relativt lavt ift egen trivsel. Som nævnt ovenfor havde en stor andel af mødrene følt sig depressive og i dårlig trivsel. Og mange af mødrene har oplevet

omsorgssvigt i barndommen og vold eller trusler i deres voksne liv. Ved opstart vurderes mødrenes trivsel gennemsnitligt til 2,6. Efter 8 måneder i Anaanat, er mødrenes gennemsnitlige trivsel gået frem til 3,1.

Af interviewene fremgår meget tydeligt, at det har stor betydning for kvinderne at kunne komme et sted, hvor de møder ligesindede, og hvor de møder en fagperson, der har tid til at lytte og støtte. En af mødrene fortæller:

”Da jeg flyttede til Aalborg havde jeg mange problemer og Lotte [projektmedarbejderen] var der for mig dag og nat – ligegyldigt hvilket tidspunkt og hvilket problem, jeg har haft. Her i mødregruppen finder jeg fred. Jeg føler mig tryk her [...] Lotte gør mig stærkere – mødregruppen gør mig stærkere. Lotte har været med som bisidder hos sagsbehandler og i familiegruppen. Det har betyder, at jeg har fået en hjemmehos-pædagog”- Grønlandsk mor

En anden mor fortæller, hvordan mødregruppen er blevet til et sted, hvor man kan dele sine følelser og oplevelser med andre kvinder:

”Vi startede medet med at fokusere på vores børn, men efter et par måneder snakkede vi også om andre ting end vores børn. Hvordan det er at bo i Danmark, hvordan det går med kæresten og sådan noget. Jeg følte ikke jeg kunne vise min sårbarhed i Danmark.” – Grønlandsk mor.

En større gruppe af mødrene er i løbet af deres tid i Anaanat blevet tilknyttet andre støtteforanstaltninger; ca. 15 % af mødrene er tilknyttet hjemmehos-pædagoger eller familierådgivningen, derudover er mindst to mødre tilknyttet anonyme alkoholikere og tre af mødrene er tilknyttet en psykolog. Flere af mødrene har en desuden en aflastningsordning. En af mødrene i Aalborg fortæller:

I mødregrupperne har der løbende været besøg af forskellige fagpersoner, fx fra sprog og integration, sundhedsplejen eller tandplejen. Det giver et trygt rum til at kunne stille spørgsmål og få hjælp til at forstå svarene. Samtidig er det projektmedarbejdernes oplevelse, at mødrene bringer denne viden i spil. En af mødrene fra Aalborg fortæller:

”I mødregruppen havde vi besøg af en medarbejder fra ’Sprog og Integration’. De sagde, at det er vigtigt, at vi taler grønlandsk med vores børn – modersmål er vigtigt. Jeg blev helt lettet, for det troede jeg ikke, at jeg måtte. Mødregruppen har styrket min identitet og bevaret mine kulturelle værdier.” – Grønlandsk mor.

I det afsluttende spørgeskema nævner 94 % af de adspurgte, at de oplever, at de med Anaanat i høj grad eller i meget høj grad får den støtte de har brug for gennem Anaanat.

At mødrene danner netværk med hinanden

Størstedelen af mødrene havde fra starten af et meget begrænset netværk, de scorede i gennemsnit 2,4 under netværk på dialogstjernen. Der kan dog ses en stor forskel, da nogle står helt alene fra start

og vurderes til 0 på dialogstjernen, imens andre har et større netværk af både familie og venner og derfor vurderes til 5. Efter at have været med i Anaanat i mindst 8 måneder, er gennemsnittet rykket til 2,9 på dialogstjernen. En af mødrene fra Aarhus fortæller:

”Så tænker jeg også, hvad ville jeg have gjort, hvis der ikke var, jeg tror bare jeg havde haft meget slem hjemve, og måske bare taget hjem. Ja, hvis det var at mødregruppen ikke eksisterede, altså for mit vedkommende, fordi jeg var jo meget alene, jeg kendte ikke nogen i byen overhovedet”- Grønlandsk mor.

Generelt har mødrene opnået at blive en del af et større fællesskab gennem deltagelse i Anaanat. I det afsluttende spørgeskema svarer godt 94 % at de har fået et større netværk gennem Anaanat. Ingen af mødrene kendte hinanden i forvejen, men gennem de ugentlige møder har de knyttet kontakter og skabt relationer og et netværk, der ikke er et professionelt netværk. For mange er der opstået et venskab, der strækker ud over mødregruppe-aktiviteterne. 78 % af mødrene ser mindst en af de andre mødre privat ved siden af Anaanat. Fx mødes nogle af mødrene og går tur barnevognen, spiser og/eller løber en tur sammen. Andre har holdt juleaften sammen i stedet for at sidde alene med børnene. Én har hjulpet en anden med barnedåb, da kæresten gik fra hende lige op til barnedåben. Enkelte er blevet bedste veninder igennem Anaanat, her er fædrene også blevet venner, og familierne har fællesspisning mv. Andre følges hjem efter mødregruppen, og går på cafe eller bare en tur, hvis de ikke har penge. Desuden er de allerfleste blevet venner på Facebook og kommenterer og giver positiv opbakning til hinanden, når de poster noget på deres væg.

Effekten af at være med i Anaanat er således, at de har fået et stærkere og mere støttende netværk. En af mødrene i Aalborg udtrykker det således: *”Hvis ikke vi var i mødregruppe, ville vi ikke kende nogen i Aalborg”.*

At være i mødregruppe med ligesindede

I interviewene er de grønlandske mødre blevet spurgt om, hvad forskellen på en dansk og en grønlandsk mødregruppe er. Citaterne nedenfor taler deres eget sprog. At mødes med ligesindede og at dele oplevelser og følelser på eget sprog har en meget stor betydning for mødrenes trivsel. En af mødrene fortæller:

”Vi har fælles værdier. De er forskellige mellem danskere og grønlandere [...]. De fælles værdier er vigtige i mødregruppen. Den er mere åben end den danske, og vi snakker mere om følelser end i en dansk mødregruppe. Det er også dejligt at kunne snakke sit eget sprog – jeg behøver ikke anstrenge mig for at snakke dansk.”- Grønlandsk mor.

En af de andre mødre supplerer:

”Vi kan sidde sammen uden at sige noget, og alligevel er vi sammen og ”hører” hinanden, selvom der ikke er nogen, der siger noget. Og når vi siger noget – ”da jeg var på fisketur” eller ”ude i hytten hele sommeren” – så ved de andre i den danske mødregruppe ikke, hvad jeg snakker om. Det er stadig hyggeligt, men det er noget andet”- Grønlandsk mor.

Flere af mødrene er startet i en almindelig mødregruppe inden de kom i Anaanat, men er stoppet igen, fordi de ikke følte sig som de danske mødre eller som en del af det danske fællesskab. Generelt føler mødrene sig anderledes end danske mødre: dette kommer til udtryk gennem udsagn som:

”Vi viser flere følelser end danskere – vi bliver rørt”- Grønlandsk mor.

”Det ville vi ikke kunne gøre i en dansk mødregruppe”- Grønlandsk mor.

”Det er et fundamentalt fællesskab, man har. Og man behøver ikke grave i det – spørge ind til det [det der bliver talt om]. Det er nemmere at læse hinanden, når man er grønlandere. Der er meget kropssprog.” Grønlandsk mor.

Gennem interviewene både med de deltagende mødre og med medarbejderne fremgår det, at det kulturelle fællesskab har en meget stor værdi for de deltagende kvinder, og stor betydning for, hvor meget kvinderne profiterer af at deltage i mødregruppen. Og også hvor meget kvinderne profiterer af den professionelle støtte de får både fra projektets medarbejder og medarbejdere udefra. Gennem det kulturelle fællesskab skabes der i mødregruppen et rum, hvor kvinderne tør åbne sig, være nysgerrige og modtagelige for nye input.

At mødrene oplever, de agerer hensigtsmæssigt økonomisk

I forhold til mødrenes økonomi, har projektmedarbejderne vurderet mødrene til i gennemsnit at ligge på 3,0 ved opstart i projektet. Også her er der stor forskel, da nogle vurderes til 0, da de hver eneste måned ikke kan få pengene til at række, har svært ved at prioritere, og derfor mangler penge til mad i slutningen af måneden. Hvor andre har en almindelig sund økonomi allerede fra start og derfor vurderes til 5, og derfor heller ikke oplever en udvikling på dette område. Efter 8 måneder i Anaanat er det samlede gennemsnit rykket til 3,3.

Ved indskrivning er mødrenes egen vurdering af deres økonomi, at 1/3 af mødrene oplever, at de har en fin økonomi, 1/3 af mødrene oplever, at de har en periodisk dårlig økonomi og den sidste 1/3 finder det ikke relevant/ved ikke. Efter at have været tilknyttet Anaanat i mindst 8 måneder oplever 16,7% at projektmedarbejderen har hjulpet dem med at få en bedre økonomi. 50% oplyser at de i høj grad eller meget høj grad kan få deres penge til at række. 38,9 % oplever de i nogen grad kan få pengene til at række, kun 11,1 % oplever at de kun i ringe grad kan få pengene til at række.

Generelt oplever kvinderne en forbedring af deres økonomi, hvilket i høj grad skyldes, at de har fået en større bevidsthed om, hvordan de kan styre deres økonomi – og ikke at pengene er blevet flere.

At mødrene vælger, at barnet skal i institution/dagpleje

Vi havde ved projektets indledning forestillet os, at det ville være en central opgave for projektmedarbejderne at arbejde med, at børnene kom i institution – både for at mødrene kunne få tid til uddannelse eller job og for støtte barnets integration i det danske samfund. Det har imidlertid

vist sig ikke at være et stort tema. Stort set alle mødrene havde en plan om, at deres barn skulle starte i vuggestue eller andet pasningstilbud – og for de allerfleste vedkommende er det også realiseret. Dog har ca. 1/5 af mødrene haft en medarbejder med til møder i institutionen/dagplejen.

Der har ikke været ressourcer til at lave en opfølgende og systematisk evaluering af, om børnene er kommet regelmæssigt i institution i tiden efter endt barsel. Det er dog indtrykket gennem medarbejderne i familiegrupperne, at børnene kommer regelmæssigt i institution.

At mødrene har en plan for deres arbejdsliv og/eller uddannelse efter endt barsel

Af dialogstjernemålinger fremgår at mødrene ligger relativt lang fra arbejdsmarkedet. Der er dog stor variation i mødrenes beskæftigelse inden barsel. I Esbjerg havde samtlige mødre inden barsel været uden arbejde eller uden for uddannelsessystemet i mere end et år, hvorimod dette kun gjorde sig gældende for halvdelen af mødrene i Købehavn, her var den anden halvdel studerende eller i arbejde op til barsel. I Århus og Aalborg var det ca. 2/3 som fra start stod uden for både arbejdsmarkedet og studielivet.

På dialogstjernen scorer mødrene i gennemsnit fra start 2,7 uddannelsesparathed hvilket på 8 måneder går frem til 3,6. Til spørgsmålet om hvad de skal efter barslen er slut – har 89 % en plan. 16,7 % skal starte på dansk kursus, 55,6 % skal starte på uddannelse, 5,6 % har et arbejde og 16,7 % søger arbejde. De sidste 11 % dækker blandt andet over langtidssygemeldte, eller mødre som planlægger at rejse tilbage til Grønland.

At mødrene får kendskab til aktiviteter for børn i lokalmiljøet – og efterfølgende opsøger disse på egen hånd

I forhold til hvorvidt mødrene får et større kendskab til aktiviteter i lokalmiljøet – så er det kun ca. 1/3, som oplever, at de har fået et større kendskab til lokalmiljøet. Ca. 1/3 føler ikke de har fået et større kendskab, og ca. 1/3 finder det slet ikke relevant. Dette kan både skyldes, at projektet ikke har haft nok fokus på dette punkt, men det kan også skyldes at mødrene i forvejen har et bedre kendskab til lokalområdet end forventet, og derfor ikke oplever, at de får et større kendskab, selvom de i mødregrupperne er taget på udflugter til biblioteket, skoven osv.

Der er dog nogen af mødrene, som i interviewene fremhæver, at de er blevet bedre til at bruge byens tilbud.

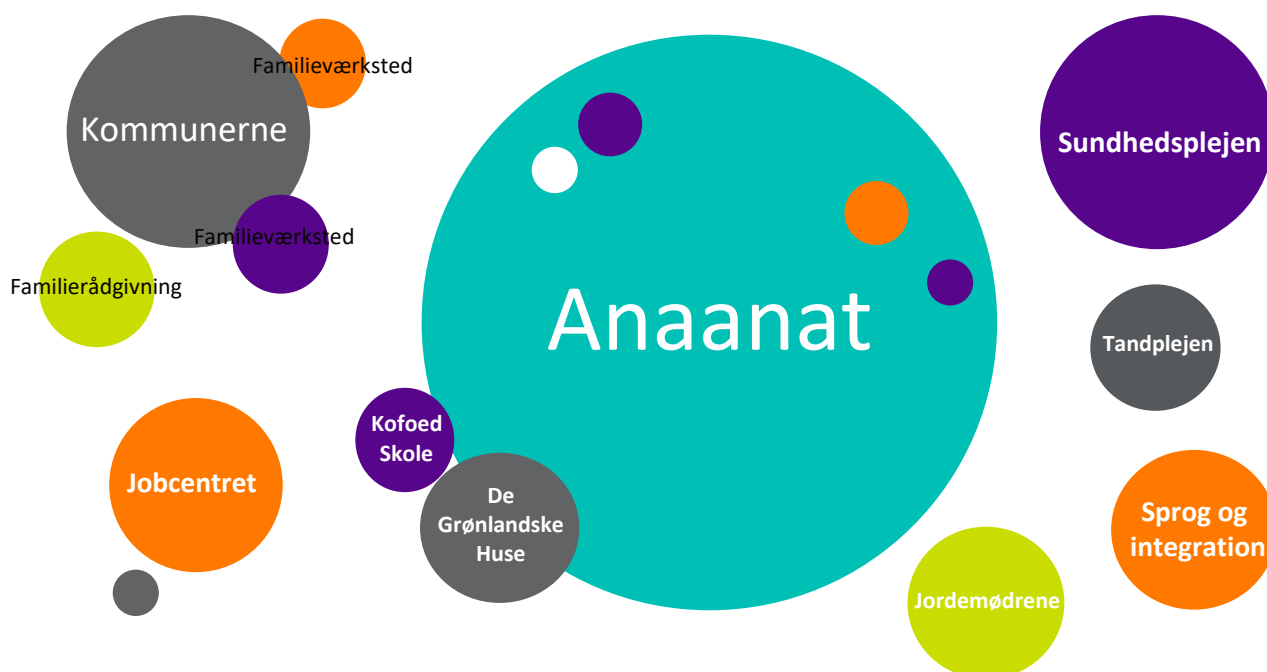
”Jeg ville aldrig finde de foredrag og arrangementer, hvis ikke Lotte [projektmedarbejderen] var med. Jeg mangler det netværk som gør, at jeg ville finde de arrangementer af mig selv.”- Grønlandsk mor

”Vi er blevet mere trygge ved at bruge nogen af byens tilbud, fordi vi netop i mødregruppen har lært, at de ting er der. Fx at biblioteket har en stor legeområde, som min datter er rigtig glad ved”. - Grønlandsk mor.

EN MODEL FOR ET SAMARBEJDSPROJEKT

Som vist ovenfor er der gennem projektperioden opbygget samarbejdsrelationer med en række relevante samarbejdspartnere – såvel kommunale som private organisationer. Det har betydet, at mødrene har fået adgang til en række tilbud og muligheder, de ikke benyttede før. Samarbejdet er vurderet meget positivt af samarbejdspartnere og betragtes gensidigt som et blivende samarbejde. Det betyder, at vi ved projektperiodens afslutning står med et veletableret projekt og en model for et samarbejdsprojekt, som kan fortsætte og danne afsæt for lignende projekter, og som kan inspirere andre.

Alle byerne har en lang række samarbejdspartnere, skitseret i tegningen nedenfor. Størstedelen går igen i alle byerne.

Samarbejdet har både indebåret, at fagpersoner har deltaget i konkrete mødregrupper og på den måde gjort deres tilbud og faglighed tilgængelig for mødrene, og at projektmedarbejderen har været bisidder ved møder, fx med sagsbehandlere fra kommunens forskellige forvaltninger. Samarbejdet indebærer også, at fx sundhedsplejen og andre aktører, kommunale såvel som private henviser mødre til projektet.

En vigtig pointe i samarbejdet er, at det er med til at afmystificere *Kommunen* for de grønlandske mødre. Familierne er ofte meget på vagt over for det offentlige, bl.a. fordi de er bange for at deres barn kan blive fjernet. Mødrenes tillid til projektmedarbejderen medvirker til, at projektmedarbejderen kan bygge bro til det kommunale system, så de lettere får mulighed for

kommunikation med moderen eller familie. Til en af mødregrupperne havde projektmedarbejderen inviteret en rådgiver fra kommunen, som kom og fortalte mødrene om, hvordan det foregår med underretninger, og hvor meget der faktisk skal til, før et barn bliver tvangsfjernet.

Til dialogmødet i Aalborg fortalte den tilknyttede talepædagog fra Sprog og Integration, at de i Aalborg sender et brev rundt til alle tosprogede babyer med tilbud om at få sprogscreenet barnet, inden det starter i institution, og et tilbud om at yde støtte og vejledning ift. sprogstimulering. Før Anaanat startede op, var der ikke en eneste af de grønlandske familier, der takkede ja. Nu har de været i 21 hjem.

En anden og også meget vigtig pointe er, at fagpersonerne ved at komme i mødregruppen får mulighed for at se mødre være mødre ”på hjemmebane” sammen med andre grønlandske mødre. Det betyder, at de får øje på nogle resurser hos mødrene, de normalt ikke ville have fået øje på. En sundhedsplejerske udtrykker det således:

[...] hvor der godt kunne være en bekymring i familiegruppen, om mor nu rent faktisk kunne være mor, eller hvilke resurser havde hun. Når vi så ser hende i Anaanat, hvor hun er sammen med andre grønlandske kvinder, og de kun er mødre [...] Så ser vi nogle ressourcer, som vi måske ikke havde fået øje på i det hjemmebesøg, eller de kontakter vi havde haft med socialforvaltningen”.

Brobygning til kommunen

Projektmedarbejderne har haft en rolle som brobyggere, de har hjulpet med at tage kontakt til kommunerne og har deltaget som bisidder ved møder med sagsbehandlere og på jobcentret.

Mødrene forstår ikke altid, hvad der er sket, når de har været til mødet med rådgiverne på kommunen eller jobcenteret. Dette kan skyldes sprogvanskeligheder, eller at det er vanskeligt at rumme meget information på en gang, især hvis man lige har fået et nej. Derfor går de ofte fra mødet med følelsen af, at de ikke er noget værd, og at rådgiveren ikke kan lide dem, eller at de er meget forvirrede og ikke oplever, at de har forstået indholdet i samtalen.

33,3 % af mødrene i Anaanat har haft en projektmedarbejder med til møderne på kommunen og 27,8 % af mødrene har haft en projektmedarbejder med som bisidder på jobcenteret. Det har haft den effekt, mødrene føler sig bedre forstået og at projektmedarbejderen kan støtte familien, både i at afkode hvad samtalen handlede om – og hvad der skal ske fremadrettet.

22,2 % af mødrene har ligeledes haft en projektmedarbejder med til møder i institutionen/dagplejen. Hvilket har betydning for at børnene overhoved starter i institution, samt at det kommer der kontinuerligt efter opstart.

En af medarbejderne fortæller om hendes rolle som brobygger:

”Der har været enkelte tilfælde, hvor jeg har været nødt til at lave en underretning til kommunen. Det har jeg altid gjort i samarbejde med den enkelte familie. Og efter underretningen er sendt til

kommunen, så følger jeg altid op med den enkelte familie, og sikrer mig at de forstår hele processen. Jeg kan også tage med til mødet med familierådgiveren, hvis moren synes det er en god idé. De gange jeg har været nødt til at lave en underretning, der har jeg ikke tabt kontakten til moderen, de kommer fortsat i projektet” – Medarbejder i projektet

Sundhedsplejen

Sundhedsplejersken har deltaget som en fast del af mødregruppen i alle byer, hvor de har været på besøg ca. hver anden måned med et relevant emne, herunder amning, fødsel, barnets motoriske udvikling mv. Desuden er der altid afsat tid til spørgsmål og løs snak. Når mødrene er gået, bruger projektmedarbejderen også sundhedsplejersken som sparringspartner, hvor de i fællesskab kan vende nogle iagttagelser og refleksioner.

”Det jeg oplever med de grønlandske kvinder, der kommer i Anaanat, er, at de ikke bruger det tilbud, som sundhedsplejersken ellers kan tilbyde. De kan let komme til at isolere sig i deres lejligheder. Og synes måske, der kan være langt fra hvor de bor og så hen til andre. Hvor vi tænker, det er bare lige at tage bussen”

Da nogle af mødrene bliver tilknyttet Anaanat allerede under graviditeten, har der også i det omfang det har været relevant deltaget personale fra jordemodercenteret, hvor de har lavet mindre ”pop-up” konsultationer ift. fødselsforberedelse.

Samarbejde med andre aktører

Der har gennem mange år været et godt samarbejde mellem de ikke kommunale aktører på området for udsatte grønlandere i Danmark, fx Kofoeds Skole og De Grønlandske Huse. Dette samarbejdet er styrket gennem Strategien for udsatte grønlandere i Danmark, gennemført af Socialstyrelsen i 2014-2016, til gavn for projekt Anaanat.

På projektniveau er der etableret et konkret samarbejde, fx har Anaanat holdt til i Kofoeds Skole lokaler i Aarhus og i Det Grønlandske Hus lokaler i Aalborg, hvor møderne også tilbydes aktiviteter eller kontakt til socialafdelingen. Det tætte samarbejde giver også mulighed for at koordinere eventuelle arrangementer for mødre og familier og andre relevante tiltag og muligheder i byen, så sammenfald undgås. Desuden er der erfaringsudveksling i de lokale netværk, der er etableret i forbindelse med Strategien for udsatte grønlandere. Medarbejdere fra De Grønlandske Huse har også deltaget i mødregruppen for at oplyse om, hvilke aktiviteter de har, og hvad man ellers kan bruge dem til. Projektmedarbejderne i Anaanat formidler desuden muligheden for at deltage i Kofoed Skoles familiekлуб.

KONKLUSION

Udsatte grønlandske kvinder har brug for et særligt tilbud

Mødrene, der deltager i Anaanat udgør en særlig målgruppe, som ikke i tilstrækkelig grad profiterer af de almene tilbud. Erfaringer fra sundhedsplejen i København, Århus, Aalborg og Esbjerg viser, at mødrene ofte ikke tager imod de traditionelle tilbud fra kommunen om mødregrupper og anden støtte. Det betyder, at kvinderne ikke får den rette hjælp og rådgivning i tide, og at kommunens fagprofessionelle sjældent har held med at få adgang til at yde forebyggende rådgivning og støtte.

"Mødregruppen gør, at jeg føler mig mere rolig og tryk. Jeg er helt nede på jorden. Jeg føler, at jeg er faldet mere til" - grønlandsk mor

Mange sårbare grønlandske småbørnsfamilier har svært ved at integrere sig i det danske samfund. Forældrene giver udtryk for, at de føler sig anderledes og har svært ved at tilpasse sig den danske kontekst. De benytter sig ikke af de tilbud kommunen og andre aktører udbyder. Flere er fx meget bange for, hvad kommunen kan "finde på", hvis den får indblik i familielivet. I Danmark er der således en stor gruppe grønlandske småbørnsfamilier, som det danske samfund kun svært når. I kraft af, at Foreningen Grønlandske Børn er en uafhængig ngo, der varetager grønlandske børn og deres forældres interesser, har vi en unik adgang til familierne, som meget gerne deltager i vores tilbud. Vores erfaring i den sammenhæng er, at det er helt afgørende for forældrene, at vi ikke er kommunen og ikke repræsenterer en myndighed.

Mødregruppen for grønlandske kvinder gør en væsentlig forskel

Fagpersoner og mødrene selv peger på en række positive resultater af at deltage i mødregrupper og familiegrupper. De beskriver værdien ift. en række forhold, som man fra forskningen ved virker både forebyggende og afhjælpende ift. mødre og børns livsvilkår og situation:

- En tryk base at udvikle sig fra
- Øget indblik i egne ressourcer og styrket selvtillid
- Viden om børns udvikling, sundhed og behov
- Kendskab til de kommunale tilbud og øvrige tilbud i lokalområdet samt bistand ifm. møder med kommunen
- Indsigt i at lægge budget og øgede kompetencer til at styre økonomien
- Motivation til at komme i gang med danskundervisning
- Øget forståelse for hvor man kan opsøge relevant viden om job og uddannelse samt en bisidder til møder med Jobcenteret
- Kvinderne danner netværk med hinanden og styrker derved deres eget og hinandens netværk.

Anaat er ikke bare en gevinst for mødrene – også for kommunen

Evalueringen viser, at Anaanat bygger bro mellem mødrene og det kommunale system. Som en del af aktiviteterne i mødregrupperne introduceres mødrene til de kommunale tilbud og muligheder ved at

invitere fagfolk på besøg. Det bidrager til at afmystificere de kommunale opgaver over for kvinderne og hjælper kommunen til at få adgang til at hjælpe de kvinder, der har behov for det. Desuden optræder projektmedarbejderen eller en af de frivillige ofte som bisidder ved møder med offentlige myndigheder.

Foreløbig har denne tilgang betydet, at sundhedsplejerskerne har fået bedre mulighed for at få kontakt til familierne og støtte mødre i stimulering af det lille barn, samt at kunne opfordre til fx at følge vaccinationsprogrammer, lægetjek, motivere til indmeldelse i institution mv. Det har ligeledes resulteret i tidligere sprogscreening og støtte til to-sprogede børn og understøttet, at ældre søskende bliver tilmeldt fritidstilbud. Desuden kommer tandplejen tidligere på banen, ligesom vejen banes for indsatser med hjemmehos-pædagoger og familierådgivning, hvor der er behov for det.

Erfaringer peger derfor på, at der er et betydeligt potentiale i samspillet mellem de kommunale faggrupper og Anaanat, som er til fordel for såvel kvinderne som for det kommunale arbejde.

”Jeg tænker at mødregruppen er med til at skabe et frirum, hvor mødre har mulighed for at være sig selv, og være til stede som det menneske, de nu er, og den mor de er. Og dele store og små bekymringer med hinanden, og grine en hel masse, for det gør vi rigtig meget” – projektmedarbejder.